

Spravodlivosť a pokoj sa pobožkajú

Často počuť v našej spoločnosti reči o narušených medziľudských vzťahoch, o tom, že ľudia k sebe nevedia nájsť cestu, o tom, že v ľudských srdciach vládne bolesť, hnev a nepokoj.

Každý dôsledok má svoju príčinu. A preto aj my, keď sa stretávame so zlými medziľudskými vzťahmi, s nepokojom v ľudských srdciach, musíme sa pýtať: „Čo je toho príčinou?“

Niet nad Božiu múdrosť a tá je zaznamenaná vo Svätom písme. V Starom zákone v knihe Žalmoch je napísané: „**Spravodlivosť a pokoj sa pobožkajú.**“ (Ž 85,11) Je to metafora, cez ktorú nám chce autor odovzdať pravdu o tom, že pokoj je tam, kde je spravodlivosť. Kde spravodlivosť chýba, chýba aj pokoj.

A tu prichádzame k jednej veľmi dôležitej príčine narušených medziľudských vzťahov a to k nespravodlivosti.

Ako kňaz sa často stretávam s jednou bolestnou skúsenosťou, že najbližší členovia rodiny dlhé roky medzi sebou nekomunikujú. A príčina? Najčastejšie, nespravodlivo podelený majetok rodiny alebo uprednostňovanie jedného člena rodiny pred druhým. Niektorí členovia rodiny sú zranení, cítia krivdu, ktorá zasiala do ich srdca nepokoj, ba až hnev voči ostatným členom rodiny.

Inokedy sa stretávame s narušenými vzťahmi po našich obciach a mestách alebo v zamestnaní a voláme po obnovení dobrých medziľudských vzťahov. Ak niektoré spoločenstvo napríklad v obci vie, že sa s ním nespravodlivo zaobchádza, že k jednému spoločenstvu sa obec správa ako k milovanému dieťaťu a k nemu ako macocha k popoluške, zaiste to neprinesie pokoj medzi ľuďmi, ale naopak veľmi to naruší medziľudské vzťahy.

Ak ľudia vidia, že v jednej časti obce sa stále niečo robí a iné časti obce sú zanedbávané, zákonite to v nich vyvoláva bolesť, ktorá môže prejsť do zlosti až nenávisťi.

Ak sa k tomu ešte pridá aj rodinkárstvo a uprednostňovanie iných na základe kamarátstva, k dobrým vzťahom to určite neprispíše.

A keď sa pozrieme do sveta, vidíme mnohé vojnové konflikty, vzbury ľudí, štrajky v uliciach miest, pred parlamentom či nejakou firmou alebo iné nepokoje. Všetko to má spoločnú príčinu: nespravodlivosť v rôznych podobách.

Preto, ak voláme po obnovení dobrých vzťahov v našich rodinách, v obciach, v zamestnaní či po obnovení mieru a pokoja vo svete a v uliciach miest, tak v prvom rade volajme po obnovení spravodlivosti.

Pomaly nám vrcholí rok Sedembolestnej Panny Márie, v priebehu ktorého sme rozjímali o jej bolestiach. Aj za mnohými bolesťami Panny Márie sa skrývala nespravodlivosť páchaná na jej synovi Ježišovi. Preto nás naša nebeská matka Panna Mária v našich trápeniach dobre chápe a chce nám pomôcť. Ak chceme odstrániť bolesti z našich srdiec, utiekajme sa k Panne Márii a modlíme sa za odstránenie krívd, ktoré sa odstrániť dajú a za odpustenie mnohých krívd, ktoré sa už odstrániť nedajú.

Zaželajme si, aby múdrosť Svätého písma zvíťazila, aby sa spravodlivosť a pokoj pobožkali.

Duchovný otec Emil

1. 9.
sv. Edígius, opát;
bl. Bronislava, panna

2. 9.
sv. Ingrida, rehoľníčka

3. 9.
sv. Gregor Veľký, pápež a učiteľ Cirkvi

4. 9.
sv. Rozália;
sv. Ida

5. 9.
bl. Matka Terézia z Kalkaty, panna a rehoľníčka

6. 9.
sv. Zachariáš, prorok;
sv. Mansvét, biskup

7. 9.
sv. košickí mučeníci;
sv. Regína, mučenica

8. 9.
Sviatok:
Narodenie Panny Márie

9. 9.
sv. Peter Claver, kňaz;
sv. Gorgonius, mučeník

10. 9.
sv. Mikuláš Tolentínsky, kňaz a rehoľník

11. 9.
sv. Emilián, biskup

12. 9.
Meno Preblahoslavenej Panny Márie

13. 9.
sv. Ján Zlatoústý, biskup a učiteľ Cirkvi;
sv. Julián, kňaz a mučeník

14. 9.
Povýšenie Svätého Kríža

15. 9.
Sviatok:
Sedembolestná Panna Mária, patrónka Slovenska

16. 9.
sv. Kornel, pápež, a Cyprián, biskupi, mučeníci;
sv. Ľudmila, mučenica;
sv. Edita

17. 9.
sv. Róbert Bellarmín, biskup a učiteľ Cirkvi;
sv. Hildegarda, panna

18. 9.
sv. Jozef Kupertínsky;
sv. Viktor III., pápež

19. 9.
sv. Január, biskup a mučeník

20. 9.
sv. Ondrej Kim Taegon, kňaz,
sv. Eustach, mučeník

21. 9.
sv. Matúš, apoštol a evanjelista

22. 9.
sv. Emerám, biskup a mučeník

23. 9.
sv. Línius, pápež;
sv. Pio z Pietrelciny, kňaz

Slová Sv. Otca

Pri audiencii 50-tisíc miništrantov z nemecky hovoriacich krajín 5. augusta 2014 na Námestí sv. Petra položili mladí Svätému Otcovi svoje otázky. Pápež František si najprv rad radom vypočul všetky otázky, ktoré mladí predniesli, a potom odpovedal na všetky naraz za pomoci prekladateľa. Priblížme si najprv otázky nemeckých miništrantov:

Prvú otázku položilo staršie dievča: **„Svätý Otče, na jeseň minulého roka ste zverejnili apoštolskú exhortáciu *Evangelii gaudium*, v ktorej ste pripomenuli, že «pre mladých je naliehavo potrebné, aby sa vo väčšej miere stali protagonistami» v živote Cirkvi. Ako by to, podľa Vás, mladí mohli uskutočniť?“**

Nasledovala otázka mladšieho chlapca: **„Svätý Otec, som veľmi rád miništrantom. Niekedy však nie je také ľahké ním byť. V nedele by som si niekedy rád dlhšie pospal, inokedy mám povinnosti iného charakteru, napríklad športové podujatie alebo hranie na hudobnom nástroji a nech sa rozhodujem akokoľvek, mávam trochu výčitky svedomia. A tiež, niektorí moji kamaráti nerozumejú tomu, prečo som miništrantom, utáhajú si zo mňa alebo sa ma začnú strániť, pretože azda práve kvôli miništrovaniu nemám čas na iné. Môžete mi poradiť, ako sa vyrovnáť s touto situáciou?“**

S treťou otázkou sa na Svätého Otca obrátil už takmer dospelý mládenec:

„Svätý Otec, motto tejto púte znie: „Slobodní, lebo slobodno dobre robiť.“ Vztáhuje sa na úryvok z evanjelia, v ktorom Ježiš uzdravuje človeka s vyschnutou rukou takým spôsobom, že ten človek môže, obrazne povedané, «opäť vziať do vlastných rúk» svoj život. V tejto pasáži Ježiš odkazuje na podstatu slobody: Boh nás urobil slobodnými, aby sme v našom živote a v našom prostredí konali dobro. V mojom každodennom živote sa často všetko točí okolo pravidiel, v škole alebo pri príprave na profesiu, vo vzťahu k rodičom a aj v Cirkvi. Ako môžem vo svojom živote zakusovať to, že viera znamená slobodu?“

Napokon štvrtá, celkom krátka otázku, zaznela z úst dievčaťa: **„Svätý Otec, tu je pre nás všetkých jednoduché vnímať slobodu. Ale keď sa vrátíme domov, všetko je iné. Ako môžem prežívať túto slobodu v mojom každodennom živote?“**

„Chcel by som vám ponúknuť niekoľko podnetov na uvažovanie v súvislosti s otá-

kami, ktoré mi predložili vaši reprezentanti, títo štyria... Pýtate sa, čo by ste mohli urobiť, aby ste boli vo väčšej miere protagonistami v Cirkvi a čo očakáva od miništrantov kresťanské spoločenstvo.

Pripomeňme si predovšetkým, že svet potrebuje ľudí, ktorí by pred ostatnými vydávali svedectvo, že Boh nás miluje, že je náš Otec. V spoločnosti majú všetci jej členovia za úlohu vložiť sa do služby pre spoločné dobro, aby boli k dispozícii veci nevyhnutné pre život: jedlo, odev, zdravotná starostlivosť, vzdelanie, prístup k informáciám a spravodlivosť...

My, Pánovi učenici, máme o jednu misiu naviac. Máme byť «kanálmi», ktoré prenášajú Ježišovu lásku. V tomto poslaní máte vy, deti a mládež, osobitnú úlohu. Ste povolani, aby ste hovorili o Ježišovi vašim rovesníkom nie iba vo vnútri farského spoločenstva či vašej skupinky, ale predovšetkým vonku. Toto je úloha ktorá je rezervovaná špeciálne vám, pretože vďaka vašej odvahe, entuziazmu, spontánnosti a ľahkosti nadväzovať vzťahy môžete ľahšie preniknúť k myšli a srdcu tých, ktorí sú vzdialení od Pána. Mnohé deti a mladí vo vašom veku nesmierne potrebujú niekoho, kto im svedectvom vlastného života povie, že Ježiš nás pozná, že Ježiš nás miluje, že Ježiš nám odpúšťa, nesie spolu s nami naše ťažkosti a podporuje nás svojou milosťou.

Avšak, aby sme mohli hovoriť o Ježišovi ostatným, potrebujeme ho poznať a milovať, mať s ním skúsenosť v modlitbe, v načúvaní jeho slovu. V tomto máte výhodu vďaka vašej službe pri liturgii, ktorá vám umožňuje byť blízko Ježiša v Slove a v Chlebe života. Dám vám jednu radu. Evanjeliu, ktoré počúvate počas bohoslužby, si čítajte znovu sami v tichu a aplikujte ho do vášho života. S pomocou Kristovej lásky prijatej vo svätom prijímaní, ho budete môcť prakticky uskutočniť. Pán povoláva každého z vás pracovať na jeho poli. Volá vás, aby ste boli radostnými protagonistami v jeho Cirkvi, pohotovými komunikovať vašim kamarátom to, čo vám on daroval, zvlášť jeho milosrdenstvo.

Rozumiem vašim ťažkostiam pri zosúladení úlohy miništranta s rozličnými

Milé deti,

čas oddychu a prázdnin sa skončil. Opäť je tu škola, ktorá so sebou prináša plnenie si povinností a úloh, ale tiež získavanie nových vedomostí, zručností i nadväzovanie nových priateľstiev.

Zvládať všetky povinnosti nie je veru jednoduché, ale my na to nie sme nikdy sami. Vždy stojí pri nás Pán a pomáha nám, ak o jeho pomoc a požehnanie stojíme a vyprosujeme si ho. Získavať požehnanie a milosti môžeme rôznymi spôsobmi - modlitbou, čítaním Svätého písma a prijímaním sviatostí. Práve sviatostiam sa v tomto školskom roku budeme venovať podrobnejšie, aby sme si uvedomili, aký pre nás majú význam.

Sviatosti Nového zákona ustanovil Pán Ježiš Kristus preto, aby nám cez ne sprostredkoval potrebné milosti a požehnanie, aby sme raz mohli hľadiť na Boha z tváre do tváre. Vlastnými silami by sme to sotva zvládli. Práve preto sú tu sviatosti, ktoré definujeme ako viditeľne znaky, ktorými získavame neviditeľnú

milosť Božiu. Znamená to, že sviatosť sa navonok prejavuje nejakým viditeľným znakom - napr. vkladáním rúk, liatím vody a vyslovovaním určených slov a podobne, pričom sa do našej duše dostáva milosť Božia, ktorú síce nevidíme, ale ona prichádza a pomáha nám. Máme sedem sviatostí: krst, birmovanie, Eucharistia, sviatosť zmierenia, pomazanie chorých, posvätenie kňazstva a manželstvo. Sprevádzajú nás a pomáhajú nám v rôznych etapách nášho života. Pri každej sviatosti rozlišujeme materiu a formu. Materiou je viditeľný znak, ktorý môžeme vnímať zmyslami a formou sú slová, ktoré dávajú tomuto znaku sviatosťnú silu.

Sviatosti môžeme deliť na:

- 1) sviatosti uvádzania do kresťanského života (iniciačné sviatosti),
- 2) sviatosti uzdravenia,
- 3) sviatosti služby spoločenstvu.

-ak-

Poznáme aj iné delenie na sviatosti živých a sviatosti mŕtvych. Vašou úlohou je rozdeliť ich do týchto dvoch skupín. Pomôckou vám bude úryvok z Matúšovho evanjelia, v ktorom sú niektoré písmená nahradené číslicami. Tie tvoria tajničku, v ktorej sa ukrývajú názvy dvoch sviatostí. Tieto dve sviatosti tvoria jednu zo skupín. Ostatné patria do druhej skupiny. Vy ich správne zadajte a porozmýšľajte, prečo sú takto rozdelené. Tešíme sa na vaše odpovede.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22

„Podťe ku mn17 všetc16, ktorí sa n5máhate a 3te pre13ažení, 22 ja vás pos8lním. 7e14mite 20a seba moje jarm11 a učte sa odo mň9, lebo som 4ichý a pokorný 6rdcom, a nájde10e odpoč21no1 pre 12voju dušu. Moje ja2mo je p18ijemné a moj19 bre15eno ľahké.“

(Mt 11, 28 - 30)

aktivitami, ktoré sú potrebné pre váš ľudský i kultúrny rast. Je potrebné trochu si to zorganizovať, vyváženým spôsobom veci naplánovať... Ste predsa Nemci a v tomto sa vám dobre darí! Náš život sa skladá z času, a čas je Boží dar, preto ho treba investovať do dobrých a užitočných aktivít. Možno mnohé deti a mladí strácajú priveľa hodín prchavými vecami: „čítaním“ na internete či cez mobil, telenovelami, používaním technických výdobytkov, ktoré by mali zjednodušiť či zlepšiť kvalitu života, a neraz odvracajú pozornosť od toho, čo je naozaj dôležité. Medzi toľkými vecami každodennej rutiny by jednou z priorít malo byť uvedomovanie si toho, že náš Stvoriteľ nás udržia pri živote, miluje nás a že nás sprevádza na našej ceste.

Práve preto, že Boh nás utvoril na svoj obraz, dostali sme od neho i veľký dar slobody. Ak však nie je dobre používaná, môže nás odviesť od Boha, môže spôsobiť, že stratíme dôstojnosť, do ktorej nás on zaodel. Preto potrebujeme usmernenia, návody a aj pravidlá, ako v spoločnosti tak i v Cirkvi, aby nám pomáhali konať Božiu vôľu a aby sme tak mohli žiť podľa našej ľudskej dôstojnosti i dôstojnosti Božích detí. Ak sloboda nie je stvárnovaná podľa evanjelia, môže sa premeniť na otroctvo, na otroctvo hriechu. Naši prarodičia, Adam a Eva, oddialením sa od Božej vôle upadli do hriechu, to jest do zlého používania slobody.

Drahí chlapci a dievčatá, nepoužívajte zle svoju slobodu! Nepremárnite veľkú dôstojnosť Božích detí, ktorá

vám bola darovaná! Ak budete nasledovať Ježiša a jeho evanjelium, vaša sloboda bude ako rastlina v plnom kvete a prinesie dobré a hojné ovocie! Nájdete opravdivú radosť, pretože on z nás chce mužov a ženy, ktorí sú celkom šťastní a naplnení. Iba príležitostím k Božej vôli môžeme konať dobro a byť svetlom sveta a soľou zeme!

Panna Mária, ktorá si bola vedomá, že je „služobnicou Pána“ (Lk 1,38), nech je vaším vzorom v službe Bohu. Ona, naša Matka, nech vám pomáha byť v Cirkvi a v spoločnosti protagonistami dobra a šíriteľmi pokoja, deťmi a mladými plnými nádeje a odvahy.“

24. 9.
Panna Mária de Mercede;
sv. Bystrík, mučeník;
sv. Gerard, mučeník
25. 9.
sv. Kleopas
26. 9.
sv. Kozma a Damián, mučeníci
27. 9.
sv. Vincent de Paul, kňaz
28. 9.
sv. Václav, mučeník;
sv. Vavrinec Ruiz a spoločníci,
mučeníci
29. 9.
sv. Michal, Gabriel a Rafael,
archanjeli
30. 9.
sv. Hieronym, kňaz a učiteľ
Cirkvi

Úmysly Apoštolátu modlitby na september

Všeobecný: Aby mentálne postihnutí dostali lásku a pomoc, ktorú potrebujú pre dôstojný život.

Misijný: Aby kresťania, inšpirovaní Božím slovom, slúžili chudobným a trpiacim.

Úmysel KBS: Aby sa učitelia, študenti, žiaci a zamestnanci škôl v nastavujúcom školskom roku usilovali vnášať do svojho prostredia prvky kresťanskej kultúry.

Preklad: sr. Agnes Jenčíková CJ
prevzaté zo stránky TKKBS

Farský detský tábor 2014

Farnosť Nacina Ves ožila opäť detským smiechom, keď od pondelka 11. augusta 2014 otvorila dvere tretiemu ročníku Farského tábora. Dvere novým zážitkom a hrám, obnoveniu priateľstiev, pomohli pootvoriť mladí z Komunity sv. Egídia. Tak spoločne 26 detí prežilo týždeň naplnený hrami a zážitkami.

spoločnej hre predstavili sebe navzájom i animátorom. Nasledovalo rozdelenie do skupín, vytvorili sme štyri rôzne tímy:

Červené líšky,
Modrých kráľov,
Oranžových kovbojov a
Fialových mimónov.

Tábor sa začal tradične o 8.00 svätou omšou vo farskom kostole, kde nás duchovný otec Emil Onderko privítal a duchovne občerstvil svojím slovom. Potom sme posilnili naše telá spoločnými raňajkami a tak pokračovali zoznamovacím predpoludním na farskom dvore. Deti sa pri

Každý z tímov si vytvoril vlastnú vlajku a pokrik, ktorými sa pri jednotlivých hrách počas týždňa povzbudzoval. Zoznamovacie predpoludnie končilo predstavením jednotlivých tímov sebe navzájom. V druhej polovici dňa si deti pri spoločných hrách merali sily.

Téma utorňajšieho dňa sa niesla v duchu „Hrdinstva“. Stanovišťa v priestoroch farského dvora sa stali pre deti miestom, kde si mohli precvičiť túto čnosť. Učili sa pomáhať druhým, zachraňovali ranených a pomáhali slabším. Poobedný program nám spestrili požiarnici z Michaloviec. Ukážka ich práce v teréne bola krásnym zážitkom pre mnohých. Zaujímavé rozprávanie umocnila i možnosť obzrieť si požiarnicke auto zvnútra a urobiť si v ňom zopár fotografií.

Na stredy sme sa zvlášť tešili. Bol to deň, kedy sme mali naplánovaný výlet. Nedali sme sa odradiť ani rannými prehánkami a autobusom sme sa odviezli do neďalekej dedinky Brekov. Tam sme si pozreli zrúcaninu miestneho hradu. Lúka pod ním nám poskytla dostatok priestoru na všetky typy hier, ktoré nás lákali. Neďaleký altánok bol miestom, kde sme netradične spoločne prežili svätú omšu v lese a krátko po nej si užili klobáskovú opekačku.

Posilnení nanukmi z brekovského obchodu sme sa vrátili do autobusu. Ani príjemná únava nám však nezabránila zahrať si na farskom dvore ešte zopár hier.

Vo štvrtok deti prežili tzv. dievčensko-chlapčenský deň. Rozdelili sa do dvoch skupín a prežili dopoludnie oddelene. Dievčatá zostali v priestoroch fary, cvičili si svoju zručnosť a kreativitu v tvorivých

dielňach. Vyrábali náušnice, náramky, origami, modelovali, kreslili. Opäť veľmi obľúbenou dielňou bolo maľovanie na tvár. Deti si na chvíľu vyskúšali masku šaša, motýľa, či lienky. Dielne vyvrcholili výrobou domčekov z kartónu, ktorý si ľubovoľne zariadili a vymaľovali. Materiál naň si zakúpili v táborovom obchode za peniaze vyslúžené počas týchto dielní. Chlapci sa zišli spolu na obecnom ihrisku a prešli požiarickým tréningom. Súťažili v disciplínach, ktoré preverili ich obratnosť, odolnosť a silu. Tímová spolupráca zastrešovala celé ich predpoludnie, a tak sa učili vzájomne využívať svoje dary.

Piatok bol nabitý hrami. Nazvali sme ho „Olympijský deň“ a bol zostavený zo známych i menej známych hier. Na konci nechýbali obľúbené „Chvostíky“. Jednotlivé tímy boli odmenené medailami a sladkosťami. Ako prví sa umiestnili Modrí kráľi, po nich Oranžoví kovboji. Tretie skončili Červené líšky a na konci bolo družstvo Fialových mimónov. Všetci sa držali skvele a bojovali statočne až do konca.

Sobota završila celý táborový týždeň detskou svätou omšou. Deti sa do nej zapojili svojím spevom i hrou na hudobných nástrojoch. Po omši

sme absolvovali prechádzku dedinou, kde nám o nej deti čo to prezradili a ukázali. Neobišli sme cintorín. Spolu sme sa pomodlili za našich príbuzných. O 12.00 nás už ale čakal chutný guláš, preto sme sa tešili späť na faru. Pozvanie prijali i niektorí rodičia. Tak sme prežili chvíle zdieľania v príjemnej atmosfére. Deti si odniesli na pamiatku fotografie i pohár s táborovou poštou, ktorú počas týždňa dostali. Odišli tak domov s malou spomienkou v rukách, no veríme, že o nič menšou spomienkou v srdci.

Ďakujeme Bohu, vdp. farárovi Emilovi Onderkovi, pani kuchárkam i miestnym dobrodincom, ktorí sa nám snažili spríjemniť deťom tohtoročný tábor. Aj skrz neho sme mohli opäť pocítiť silu slov zo Sv. písma o láske a súdržnosti: „Je dobré, ak bratia žijú pospolu“.

*Terezka Sobeková, animátorka
foto z archívu farnosti
(viac fotografií nájdete na našej
webstránke nacinaves.rimkat.sk)*

Kongregácia Dcér Božskej Lásky

Františka Lechnerová sa narodila 1. januára 1833 v Edlingu pri Wasserburgu v Bavorsku (Nemecko). Bola vychovávaná v dobrej kresťanskej rodine a už v detstve pociťovala túžbu celkom sa darovať Bohu a obetovať sa pre spásu ľudí. V roku 1868 vo Viedni založila Kongregáciu Dcér Božskej Lásky.

14. apríla 1894 Matka Františka zomrela v Breitenfurte pri Viedni. V duchu jej zásady „konať dobro, rozdávať radosť, robiť šťastným a viesť do neba,“ pôsobia jej duchovné dcéry dodnes.

Za svojho života založila na Slovensku iba jeden kláštor v roku 1892 vo Veľkých Levároch. Ostatné kláštory vznikali u nás postupne, ale až po jej smrti.

V Michalovciach v roku 1947 bola posviacka kláštora, avšak sestry už predtým tu pôsobili až do roku 1950, kedy boli násilne vyvezené na nútené práce do Čiech. Sestry počas rokov pred vyvezením pracovali ako učiteľky v materských a základných školách, kde vyučovali aj hudbu – zvlášť hru na klavír, učili náboženstvo, s deťmi pripravovali rôzne vystúpenia pri duchovných i svetských podujatiach. Pripravovali deti k sviatostiam. V našom kláštore mali prvoprijímajúce deti po sv. omši posedenie, ktoré pripravili naše sestry. Vypomáhali aj na farskom úrade. Spolupracovali s kňazmi nielen z tunajšej farnosti, ale aj z iných farností, kde sestry pôsobili. Kňazi radi prichádzali k sestram, aby sa posilnili na duchu aj na tele, pretože sa stravovali u nás.

Kláštor bol otvorený pre každého, kto potreboval akúkoľvek pomoc. Medzi kňazmi, ktorí chodievali k nám, môžeme spomenúť výraznú osobnosť – vdp. prof. Štefana Hlaváča.

Po násilnom vyvezení sestier z Michaloviec, náš kláštor sa stal ľudovou školou umenia až do roku 1990, kedy nám bol vrátený – úplne zničený, len s holými stenami.

3. septembra 1990 prišli do Michaloviec tri sestry. Počas rekonštrukcie kláštora bývali v Špeciálnej škole na Stráňanoch, kde aj pracovali ako učiteľky a vychovávateľky. Vyučovali náboženstvo na stredných a základných školách. Pripravovali deti k sviatostiam a vypomáhali v kancelárii na farskom úrade, v kuchyni aj pri upratovaní fary. Zúčastňovali sa všetkých akcií, ktoré boli usporiadané na báze duchovnej i organizované primátorom mesta.

Sestry sa radi stretávali s mládežou, s ktorou viedli rozhovory, robili duchovné obnovy a boli otvorené pre službu iným.

Tu sa chceme úprimne a s láskou poďakovať veriacim z obce Petrovce nad Laborcom, ktorí nám boli ochotní poskytnúť v každom smere akúkoľvek pomoc a službu. Ženičky nám pomáhali v záhrade, a tak sme sa navzájom obohacovali pri práci, modlitbe i stolovaní. Z tejto vzácnej komunity pochádzala aj naša spolusestra Mária Gregória Rovňáková, ktorá je pochovaná medzi svojimi rodákmi.

V lete v roku 1992 sestry, ktoré bývali na Stráňanoch v škole, sa postupne presťahovali do zrekonštruovaného kláštora a komunita sa doplnila ďalšími sestrami.

29. október 1992 – významný deň v našej Kongregácii – posviacka našej kaplnky a kláštora. Na prosbu otca arcibiskupa Alojza Tkáča sa patrónkou kaplnky i kláštora stala sv. Tereza Ježiškova, ktorá je jeho veľkou patrónkou.

Posviacku vykonal otec biskup Alojz Tkáč a následne slúžil sv. omšu, spolu s viacerými kňazmi v našej novej kaplnke sv. Terezy.

Otec arcibiskup pri tejto príležitosti povzbudil veriacich, že vo farnosti je dom, kde každý môže prísť, aby sa v tichu modlil, adoroval, oddýchol si na tele, načerpal nové sily do každodenného života. „Konečne vo svojom!“ – zneli slová sestier po tejto slávnosti. „Máme všetko, čo potrebujeme, pretože máme Krista, ktorý je pre nás a pre našu službu všetkým.“

Sestry v tomto období učili v materských, základných a stredných školách okrem náboženstva aj odborné predmety. Spolupracovali s kňazmi nielen v našej farnosti, ale aj v okolitých farnostiach, učili náboženstvo, pripravovali deti k sviatostiam, venovali sa im a konali duchovné obnovy

pre dievčatá a rodiny. Sestra Mária Miriam Petrášová učila náboženstvo a pripravovala deti k sviatostiam v susedných obciach – Petrovce nad Laborcom, Zalužice, Nacina Ves, Lastomír.

Od začiatku sme boli v našom kláštore otvorené pre prijatie rozličných kresťanských spoločností, ktorým sme umožnili u nás pravidelné stretávanie. Spolupracovali sme s kňazmi pri farskej službe, ale naše sestry vypomáhali aj v kuchyni na fare a pri rôznych akciách (odpust, birmovka, slávnosti...)

14. júla 1995 do našej komunity prišiel vdp. farár Juraj Jendželovský z farnosti Zalužice na zaslúžilý odpočinok, ktorému sme pripravili dôstojné priestory, aby v našom kláštore mohol bývať.

Jeho prítomnosťou sa začala nová éra v našej komunite. Podľa svojich možností a schopností denne slúžil v kaplnke sv. omšu, na ktorú prichádzali okrem sestier aj veriaci. Bol to vzácny človek, kňaz – osobnosť, ktorého vyhľadávali nielen veriaci, ale aj neveriaci, kňazi, mládež, deti. Otec Juraj bol aj napriek pokročilému veku stále optimista, duchovný vodca, spovedník a človek, na ktorého sa dalo vždy spoľahnúť. Vedel povzbudiť, usmerniť, ale i napomenúť. Bol veselej povahy. Svoju pozemskú púť ukončil 13. júla 2004 a je pochovaný v rodnej obci Horovce pri Michalovciach.

Naše sestry začali pôsobiť aj na Základnej cirkevnej škole sv. Michala tu v Michalovciach, ako učiteľky a katechétky.

2. október 1995 – posviacka našej Cirkevnej materskej školy, ktorá nesie meno sv. Terezky. Posviacku vykonal otec biskup Bernard Bober a následne slúžil sv. omšu v našej kaplnke. Do škôlky bolo prijatých 45 detí, o ktoré sa starali sestrička Miriam Petrášová, 4 civilné učiteľky, ekonómka, kuchárka a upratovačka. Časom sa stala riaditeľkou naša sestra Damiána Bagínová.

V roku 2015 si pripomenieme 20 výročie založenia našej CMŠ sv. Terezky. Tešíme sa, že máme 3 plné triedy, v ktorých je 70 detí. Pre veľký záujem rodičov sme poskytli priestory v našom kláštore na jednu triedu a príslušenstvo CMŠ. Okrem sestier sú zamestnané aj civilné učiteľky.

V súčasnosti pôsobíme v škôlke a na základných a stredných školách. Venujeme sa mládeži a pripravujeme ju k sviatostiam. Robíme aj duchovné cvičenia a duchovné

obnovy pre dospievajúce dievčatá a chceme sa tiež podľa želania našej Matky zakladateľky venovať aj ženám. Snažíme sa spolupracovať s vdp. Pavlom Hudákom a jeho tímom vo farnosti Vysoká nad Uhom.

Pravidelne robíme duchovné obnovy pre rodičov a zamestnancov našej CMŠ, na ktoré pozývame aj kňaza buď z našej farnosti, alebo z iných farností.

Tunajšia komunita sestier spolupracuje s vdp. dekanom Stanislavom Pavúkom a kaplánmi, diakonom, pri Duchovnej službe vo farnosti. Vďaka otcovskému prístupu p. dekana a kaplánov tešíme sa dobrej spolupráci.

Životný program Božej služobnice Matky Františky Lechnerovej

- **žiadne ráno bez vrúcnej modlitby**
- **žiadna práca bez dobrého úmyslu**
- **žiadna radosť bez vďačného pohľadu k nebu**
- **žiadny rozhovor bez vnímania všadeprítomného Boha**
- **žiadne utrpenie bez trpezlivej odovzdanosti Bohu**
- **žiadna urážka bez odpustenia**
- **žiadne zlyhanie bez ľútosti**
- **žiadne previnenie bližného bez súcitného posúdenia**
- **žiadny dobrý skutok bez pokory**
- **žiadny chudobný bez milodar**
- **žiadny trpiaci bez potechy**
- **žiadny večer bez spytovania svedomia.**

Denne ďakujeme Trojjedinému Bohu za nezaslúžený dar rehoľného povolania aj za všetkých našich živých a zomrelých dobrodinco, medzi ktorých patria v prvom rade Petrovčania. A aj tento článok nech je vyjadrením veľkej vďačnosti práve veriacim z obce Petrovce nad Laborcom. Veríme, že aj mladšia generácia zdedila veľké, obetavé a šľachetné srdce k láske a službe sv. Cirkvi. Spoločne sa modlime za nové duchovné povolania aj z vašej farnosti, kde sú postavené veľmi dobré duchovné základy.

S. M. Justína Štofová, FDC
foto: archív kongregácie

Rozpis svätých omší na september 2014

Prvopiatkový týždeň 1. 9. 2014 – 7. 9. 2014

Deň	16:00 – 18:00	Spoveď	18:00	Sv. omša
Pondelok	16:00 – 18:00	Nacina Ves	18:00	Nacina Ves
Utorok			16:30	Petrovce n/L
Streda	17:00 – 18:00	Lesné	18:00	Lesné
Štvrtok	16:30 – 18:00	Petrovce n/L	18:00	Petrovce n/L
Piatok	15:00- 15:30	Vybuchanec	15:30	Vybuchanec
			16:45	Lesné
			16:45	Petrovce n/L
			18:00	Nacina Ves
Sobota			7:30	Lesné

Sväté omše v týždni

Pondelok	18:00	Nacina Ves
Utorok	16:30	Petrovce n/L
	18:00	Vybuchanec
Streda	18:00	Lesné
Štvrtok	18:00	Petrovce n/L
Piatok	18:00	Nacina Ves

Kritériom na prekonanie vzájomných konfliktov, ktoré nám dáva Ježiš, je kritérium PRAVDY. Upozorňujem, že ohovárať druhého znamená ZABIŤ, lebo koreňom je tá istá nenávisť. Zabiješ ho iným spôsobom: klebetami, hanobením a nactiutíňaním. Ježiš nás pred týmto varuje, pretože spoločným koreňom je tu NENÁVISŤ.

Sv. Otec František, 19. 8. 2014

Nedeľné sväté omše v septembri

	7. 9.	14. 9.	21. 9.	28. 9.
8:00	Petrovce n/L	Lesné	Suché	Petrovce n/L
9:15		Vybuchanec	Lesné	Lesné
9:15	Nacina Ves	Nacina Ves	Nacina Ves	Nacina Ves
10:30	Lesné	Petrovce n/L	Petrovce n/L	Vybuchanec

Oznamy

Pondelok – 15. september – Sedembolestnej Panny Márie – patrónky Slovenska

Sv. omše budú takto:

8:00 – Petrovce n/L,

9:15 – Nacina Ves,

10:30 – Lesné

V dňoch od 18. septembra do 20. septembra sa bude v našej farnosti nachádzať socha Fatimskej Panny Márie, ktorá putuje našou arcidiecézou.

18. september – Petrovce n/L, 19. september – Nacina Ves, 20. september – Lesné

Nedeľa – 21. september – tretia nedeľa v mesiaci – mesačná zbierka na kostolné potreby

Jesenné kántrové dni budú 17. 9. (streda), 19. 9. (piatok), a 20. 9. (sobota). Záväzný je iba jeden deň.

Obsah jesenných kántrových dní: Poďakovanie za úrodu.

Dňa 4. októbra 2014 organizujeme púť na Fatimskú sobotu do Obišoviec, ktorá začne o 15:30 hod. Nahlásiť sa môžete v sakristii jednotlivých kostolov do 15. septembra. Poplatok za autobus je 6 eur. Odchod autobusu bude o 13:30 hod.

Farská matrika

Krsty:

Denis Sliško – Nacina Ves

Jozef Tokár – Nacina Ves

Verner Šürü – Nacina Ves

Darina Tokárová – Nacina Ves

Nech sa vzťahujú v múdrosti, veku a v obľube u Boha i ľudí!

Pohreby:

Albína Dzvóniková, r. Hubal'ová – Petrovce n/L

Rok narodenia – 1943

Mária Vasíľová, r. Figel'ová – Petrovce n/L

Rok narodenia – 1947

Odpočinutie večné daj im Pane a svetlo večné nech im svieti, nech odpočívajú pokojne.

Sobáše:

Jozef Tokár (Nacina Ves) – Katarína Kirvejová (Nacina Ves) - Nacina Ves

